

geds Stilling bedre, og det kan vel dog sættes i Forgrunden ved Behandlingen af dette Spørgsmaal.

Saa siger det ærede Medlem, at Staten ikke, saaledes som her i dette Tilfælde, skal eller bør sælge bort af Stumperne, og at han er en Modstander af, at Staten sælger væk af den Staten tilhørende Jord. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er et nyt Standpunkt, det ærede Medlem her indtager. I 1906 solgte vi Skovridergaarden Hanenov, og Forslaget derom blev vedtaget enstemmigt i dette Ting. I 1908 solgte vi Skovridergaarden Ravnehus, og Forslaget blev vedtaget enstemmigt i dette Ting. I 1909 solgte vi 30 Tdr. Land af den Esrom Skovkasserer tillagte Jordlod, og Forslaget blev vedtaget enstemmigt her i dette Ting. I 1913 solgte vi Skovridergaarden Landlyst, og Forslaget blev vedtaget enstemmigt her i dette Ting. Samme Aar solgte vi Opsynsmandsstedet Lysbrohus under Silkeborg Skovdistrikt; Forslaget blev vedtaget enstemmigt her i dette Ting. I 1914 solgte vi en Silkeborg Skovdistrikt tilhørende Jordlod; Forslaget blev enstemmigt vedtaget her i dette Ting. Ja, jeg kunde, hvis jeg vilde, gaa længere tilbage i Tiden og endnu nævne flere Eksempler paa Love, som gaar ud paa at sælge Statens Jord, og som det ærede Medlem hver eneste Gang har givet sin Tilslutning. Det forekommer mig derfor, at det er en ret mærkværdig Stilling, det ærede Medlem nu indtager overfor et Lovforslag, der sagligt begrundet er noget af det bedste, vi endnu har haft paa dette Omraade, hvor der har været Tale om at sælge af Statens Jord. Jeg synes derfor, det ærede Medlem skulde tage lidt mere jævnt og stille paa dette Forslag; thi er der noget, der er mærkværdigt med Hensyn til dette Spørgsmaal, saa er det den Stilling, det ærede Medlem har indtaget overfor Sagen.

Harald Jensen: Jeg protesterer imod, at min Stilling er mærkværdig, og jeg vil stadig hævde, at det er Flertallets Stilling, der er mærkværdig i denne Sag. Den ærede Ordfører (Ole Hansen) opregnede en hel Del Tilfælde, hvor Staten tidligere har solgt noget. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ved første Behandling sagde jeg, at naar det var formaalstjenligt, og der i det hele taget var tvingende Grunde til det, saa selvfølgelig — i det daglige Liv sælger man, og køber man, efter som man mener at have sin Fordel deraf; og Staten maa handle ganske lige

saadan. Og den ærede Ordfører kunde vistnok godt gøre den Række noget længere; han kunde gaa tilbage, om saa skulde være, lige til Grundlovens Givelse i 1849, og han skulde da se, at han kunde faa en meget større Række Salg ud og ogsaa finde mange Tilfælde, hvor vort Parti ikke har sat sig imod det, men endogsaa har været med til at anbefale det. Jeg troede for Resten, det var saadanne Tilfælde, det ærede Medlem vilde have draget frem; men de er formodentlig undgaaet hans Opmærksomhed, ellers var de nok kommet paa hans Fortegnelse.

Den ærede Ordfører udtalte, at man havde været derude, og man var blevet bestyrket i, at det var rigtigt at sælge. Jeg vilde ønske, at Udvalget vilde tage nogle flere Ture derud, for der faldt 2 Mand fra Flertallet paa den Udflygt; og kunde vi næste Gang, Udvalget kom derud, opnaa, at der faldt endnu 2 Mand fra, kunde man maaske til Slutning, hvis man gjorde tilstrækkelig hyppige Besøg derude, faa Udvalget enigt om, at det ikke var værd at sælge. Den ærede Ordfører kan se paa Underskriften; der er 2 Mand, som er blevet betænkelige ved at se paa det derude, og derfor er de faldet fra, saa den Udflygt derud gavned ikke Flertallet, den formindskede Flertallet.

Saa gentager den ærede Ordfører, at det er en høj Pris, vi faar, og han opremser, hvilke Fordele der er ved Salget, og siger deriblandt, at derved naar man at kunne give Skovfogeden et aarligt Løntillæg paa 500 Kr. Men det er jo slet ikke noget Løntillæg; den ærede Ordfører skjuler noget der, thi det er jo for Afsavnet af Jorden, han faar det. Skovfogedens Løn er i Øjeblikket saa og saa meget; og naar man tager Brugen af den Jord fra ham, maa man give ham Værdi i Penge i Stedet for; det er ikke noget Løntillæg, der her er Tale om, men det er en ganske almindelig Likvidering, idet Jorden bliver likvideret med en Sum af 500 Kr. om Aaret, som han ellers kunde have haft ud af sin Jord. Hvordan den ærede Ordfører nu vil vende og dreje denne Sag, kan han ikke komme bort fra, at naar vi har solgt denne Jord og givet Skovfogeden Erstatning for Afsavnet af Jorden og bygget det nye Skovfogedsted, altsaa foretaget alt det, som Lovforslaget tilsigter her, saa er vi af med Statens Jord uden noget som helst Vederlag; saa er Statens Jord forsvundet imellem vore Fingre. Det kan den ærede Ordfører ikke komme bort fra, og det er det, jeg synes er en ganske mærkværdig